

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
9 У 10803/11
22.12.2011. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Душанке Марјановић, председника већа, Руже Урошевић и Зорице Китановић, чланова већа, са судијским сарадником Еленом Петровић, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца Д. С. из Б., ул. бр., изјављеној против туженог Завода за интелектуалну својину, ради поништаја закључка бр. од 30.08.2011. године, у правној ствари признања патента, у нејавној седници већа одржаној дана 22.12.2011. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** закључак Завода за интелектуалну својину, бр. од 30.08.2011. године и предмет **ВРАЋА** надлежном органу на поновно одлучивање.

Образложење

Оспореним закључком, у ставу 1. диспозитива, одбачен је као неуредан предлог С. Д., бр., Ж. Б., бр. поднет дана 03.12.2010. године за повраћај у пређашње стање пријаве патента бр., поднете дана 26.04.2007.године. Ставом 2. диспозитива оспореног закључка, одређено је да и даље остаје на снази решење Завода бр. од 24.11.2010. године, којим је подносиоцу права из пријаве патента бр..... престало да важи по сили закона због неплаћања таксе.

Тужбом поднетом овом суду тужилац оспорава законитост закључка туженог органа, указујући да има доказе да је платио таксе за четврту годину

испитивања, о чему у прилог говори и писмено обраћање Завода за интелектуалну својину упућено њему, где Завод сам признаје да су таксе плаћене. Указује да је и казне платио, да је незапослен, те да због тога има законско право да не плаћа високе таксе, о чему је Заводу за интелектуалну својину достављао доказе. Наводи да је до сада платио Заводу преко динара, а да за четири године њихови инжењери нису донели решење о суштинском испитивању. Са ових и других разлога, предлаже да суд тужбу уважи и оспорени закључак поништи.

Тужени орган у одговору на тужбу је остао у свему при разлозима из образложења оспореног закључка и предлаже да суд тужбу одбије, као неосновану.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене јавне расправе, сагласно одредби члана 33. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09), и испитујући законитост оспореног закључка у границама захтева из тужбе, у складу са одредбом члана 41. став 1. Закона о управним споровима, Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове правне ствари, нашао да је тужба основана.

Из образложења оспореног закључка и списка предмета ове правне ствари, произлази да је тужилац пријаву патента број поднео дана године. Имајући у виду да је одредбом члана 72. Закона о патентима („Службени лист СЦГ“, број 32/04, 35/04 и „Службени гласник РС“, број 115/2006), прописано да се таксе за одржавање права плаћају за трећу и сваку наредну годину од датума подношења пријаве, тужени орган је утврдио да је наведена обавеза за плаћање таксе за четврту годину уз редован износ таксе, истекла дана године. Како је одредбом члана 72. у ставу 2. истог закона прописано да ако подносилац пријаве, односно подносилац патента не плати таксу из става 1., такса се може платити у додатном року од 6 месеци, под условом да се плати додатна прописана такса увећана за 50%, то је рок за плаћање наведених такси у додатном року од 6 месеци истекао године. Имајући у виду да Завод није располагао доказима о уплати таксе за четврту годину одржавања права, достављеним у прописаном року за наведену пријаву, на основу члана 73. Закона о патентима, утврдио је престанак права дана..... године, по сили закона, као наредног дана од дана истека рока из члана 72. тог закона. Тужилац је

редован износ таксе за пријаву платио дана године, у додатном року од 6 месеци, а доказ о уплати је каснио и достављен је туженом тек године, уз који је достављен и предлог за повраћај у пређашње стање. Како је поднети предлог за повраћај у пређашње стање имао недостатке који нису отклоњени ни у допуни предлога које је тужилац доставио Заводу на његов захтев, односно није доставио Заводу доказ о уплати додатног износа таксе за четврту годину, као ни изјаву о разлозима због којих је био спречен да изврши пропуштenu радњу, тужени орган је донео оспорени закључак.

Међутим, по схватању Управног суда, овакво становиште туженог органа се не може прихватити као правилно. Наиме, погрешно је поступио тужени орган када је одбацио као неуредан, уместо да одбије предлог за повраћај у пређашње стање пријаве патента поднет од стране тужиоца. Ово због тога што се у конкретном случају не ради о пропуштању процесних рокова за предузимање неке радње у поступку, већ о пропуштању рокова материјалног права. Наиме, процесни рок је временски период у коме се има обавити нека процесна радња, и те рокове одређује закон или суд, док је материјални рок временски период у коме настаје неко право или оно престаје. Рок за уплату таксе за одржавање права је материјалноправни рок, па се његово пропуштање не може отклонити предлогом за повраћај у пређашње стање, будући да је то институт процесног права који, сагласно одредби чл. 93. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“, број 33/97 и 31/2001 и „Службени гласник РС“, број 30/2010) има у виду пропуштање неке процесне радње, а не и радње на којој странка заснива своје материјално право.

Код оваквог стања ствари, по оцени суда, није било места давању налога за уређење, односно допуњу предлога за повраћај у пређашње стање, будући да се овај институт процесног права не може користити због пропуштања радње, коју у овом случају представља плаћање таксе, а на којој странка заснива материјално право на одржавање права из пријаве патента.

Полазећи од изнетог и одредбе члана 33. став 2. Закона о управним споровима, којима је прописано да суд решава без одржавања усмене расправе, само ако је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака

и посебно утврђивање чињеничног стања, или ако странке на то изричито пристану, суд је нашао да су се, у конкретном случају, стекли услови за одлучивање о законитости оспореног закључка без одржавања усмене расправе. Ово стога, што је одлука суда у предметној правној ствари заснована на утврђеној повреди правила поступка од стране туженог органа, која ће бити отклоњена у поступку поновног одлучивања по жалби.

Са изнетих разлога, налазећи да је оспореним закључком повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је донео одлуку као у диспозитиву пресуде, на основу одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09) и вратио предмет надлежном органу на поновно одлучивање, сагласно одредби члана 42. став 1. истог закона, при чему је тужени орган дужан да донесе ново и на закону засновано решење, везан правним схватањем и примедбама суда, сагласно одредби члана 69. став 2. наведеног закона.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 22.12.2011. године, 9 У 10803/11

Записничар
Елена Петровић,с.р.

Председник већа – судија
Душанка Марјановић,с.р.

за тачност отправка
управитељ писарнице
Дејан Ђурић

БТ